

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

8188/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Παναγιώτα Πόντου, Πρωτόδικη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης Αθηνών και τη Γραμματέα Παναγιώτα Στρατικοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις ..... για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: ....., του ....., κατοίκου ....., οδός ..... αρ. ...., με ΑΦΜ ....., ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του, Σωτηρίου Αδαμαρέτσου (ΑΜ ΔΣΑ 30028), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) ....., κατοίκου ....., οδός ....., με ΑΦΜ ..... και 2) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία: «.....», που εδρεύει στο ....., οδός ..... αρ. ...., με ΑΦΜ ....., όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε μετά της νομίμου εκπροσώπου της, ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Άννας Δανάλη (ΑΜ ΔΣΑ 26635), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 31-07-2013 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ..... και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 13-10-2016, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I- Από τη διάταξη του άρθρ. 873 εδ. α' Α.Κ. σαφώς προκύπτει, ότι αφηρημένη αναγνώριση χρέους, για τη σύσταση της οποίας απαιτείται έγγραφο, αναφέρεται σε χρέος υφιστάμενο και δημιουργεί ενοχή ανεξάρτητη από την

αιτία αυτού. Εξ άλλου στο εδάφιο β' του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι έγγραφη υπόσχεση ή δήλωση αναγνωρίσεως, η οποία δεν αναφέρει την αιτία του χρέους, εν αμφιβολία, θεωρείται ότι έγινε με τέτοιο σκοπό. Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται ερμηνευτικός κανόνας κατά τον οποίον αν δεν αναφέρεται η αιτία, η δικαιοπραξία θεωρείται αναιτιώδης, αλλά ο κανόνας αυτός έχει εφαρμογή εν αμφιβολία, όταν δηλαδή η θέληση των συμβαλλομένων δεν εκδηλώθηκε σαφώς (Εφ Πατρ 546/2009 ΑχαΝομ 2010.83 και 857/2009 ΑχαΝομ 2010. 135, Β. Βαθρακοκοίλης ΕΡΝΟΜΑΚ εκδ. 2006, άρθρο 873 ΑΚ σελ 643,644 περ. 1.). Περαιτέρω, από την ως άνω διάταξη του άρθρου 873 ΑΚ προκύπτει ότι η αναφερόμενη σ' αυτήν αυτοτελής και ετεροβαρής ενοχή από έγγραφη αφηρημένη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους γεννάται στην περίπτωση που τα μέρη είχαν πρόθεση να δημιουργήσουν ενοχή ανεξάρτητα από την αιτία, πράγμα που θα εξακριβωθεί απ' αυτή την ίδια τη δήλωση και τις περιστάσεις (Ολ.Α.Π. 2088/1986, Α.Π. 3/2011), γι' αυτό και δεν βλάπτει απλή αναφορά της αιτίας όταν αυτή μάλιστα γίνεται αορίστως (Ολ.Α.Π. 2088/1986, ΑΠ 1279/2012 δημ. Νόμος). Εξάλλου, η σύμβαση με την οποία αναγνωρίζει κάποιος το χρέος που έχει από ορισμένη αιτία, δεν προβλέπεται ρητά από τον Α.Κ., ισχύει όμως διεπόμενη από το άρθρο 361 αυτού, το οποίο παρέχει ελευθερία συνάψεως ποικίλου περιεχομένου συμβάσεων δεσμευτικά για τους συμβαλλομένους, αρκεί το περιεχόμενό τους να μην προσκρούει σε απαγορευτικό νόμο ή στα χρηστά ήθη. Η σύμβαση αυτή, η οποία διαφέρει από τη ρυθμιζόμενη από το άρθρο 873 Α.Κ. αφηρημένη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, καταρτίζεται σε αντίθεση με εκείνη κατ' αρχήν άτυπα και ιδρύει νέα ενοχική σχέση που αποτελεί νέα αυτοτελή βάση υποχρεώσεως προς εκπλήρωση της παροχής, δηλαδή ενοχή αυτοτελή και ανεξάρτητη από την υποκείμενη αιτία (όταν αυτό θέλησαν οι συμβαλλόμενοι και δεν απέβλεψαν μόνο στην παροχή αποδεικτικού μέσου για την ύπαρξη του χρέους ή στην επιβεβαίωση μίας υπάρχουσας έννομης σχέσεως που διασφαλίζουν έτσι από ενδεχόμενα ελαττώματα), με συνέπεια αυτός που αναγνωρίζει την από ορισμένη αιτία οφειλή του να μη μπορεί πλέον να προτείνει τις ενστάσεις που είχε από την κύρια αιτία (Α.Π. 678/2010). Στην περίπτωση αυτή, για την πληρότητα της αγωγής, όσον αφορά την αιτία από την οποία προέρχεται το αναγνωρισθέν χρέος, αρκεί η παράθεση στο δικόγραφο αυτής όσων πραγματικών στοιχείων είναι αναγκαία για τον προσδιορισμό της αναγνωριζόμενης ενοχής, ώστε να μη γεννάται αμφιβολία γι' αυτήν (Α.Π. 1279/2012, ΑΠ 523/2001, Α.Π. 863/1996).

II. Εξάλλου, κατά το άρθρο 216 παρ.1 στοιχ. α' ΚΠολΔ, η αγωγή

πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου. Νομική βάση δεν είναι ανάγκη να περιέχει η αγωγή, τυχόν δε μνεία περί υπαγωγής των επικαλούμενων περιστατικών σε κάποια νομική διάταξη δεν δεσμεύει το δικαστήριο. Συνεπώς ο αναγραφόμενος στην αγωγή νομικός χαρακτηρισμός της μεταξύ των διαδίκων συμβάσεως, στην οποία θεμελιώνεται το υποβαλλόμενο αίτημα, δεν είναι δεσμευτικός για το δικαστήριο, το οποίο οφείλει αυτεπαγγέλτως να προβεί σε ορθή νομική υπαγωγή, έστω και διαφορετική από εκείνη στην οποία προβαίνει ο ενάγων, χωρίς αυτό να συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της βάσεως της αγωγής, αφού αυτή συγκροτείται από τα θεμελιούντα το αίτημα πραγματικά περιστατικά και όχι από το νομικό τους χαρακτηρισμό (ΑΠ 843/2000 ΕλλΔνη 2001, Τ. 42.163).

III. Κατά το άρθρο 806 του Α. Κ. "με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η σύμβαση δανείου, η οποία είναι ετεροβαρής, καταρτίζεται με τη μεταβίβαση της κυριότητας του δανείσματος στον οφειλέτη (re καταρτιζόμενη). Η διάταξη, όμως, αυτή δεν είναι αναγκαστικού δικαίου και συνεπώς με βάση την αρχή της ελευθερίας των συναλλαγών (άρθρο 361 ΑΚ.) οι συμβαλλόμενοι μπορούν να καταρτίσουν το δάνειο με μόνη τη συναίνεση τους (solo consensu), οπότε στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για σύμβαση υποσχετική δανείου (άρθρο 809 ΑΚ., ΑΠ 1081/2015, 1833/2011, 878/2011). Περαιτέρω, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 361. 806-809 Α.Κ. και 216 παρ. 1 ΚΠολ, ουσιώδη στοιχεία της συμβάσεως δανείου, τα οποία πρέπει να αναφέρονται στο δικόγραφο της αγωγής περί αποδόσεως του για το ορισμένο αυτής, είναι α) μεταβίβαση της κυριότητας χρημάτων ή άλλων αντικαταστατών πραγμάτων από τον δανειστή στον οφειλέτη, με αποκλειστικό σκοπό την χρησιμοποίησή τους και μάλιστα την ανάλωσή τους από τον δεύτερο και β) συμφωνία των ανωτέρω περί αποδόσεως άλλων πραγμάτων της ίδιας ποιότητας. Για το ορισμένο της αγωγής αποδόσεως του δανείου δεν απαιτείται να αναφέρεται σε αυτήν εάν το δάνειο είναι έντοκο ή άτοκο ορισμένου ή αορίστου χρόνου (ΑΠ 402/2012, ΑΠ 992/2010, ΑΠ 847/20094 δημ. Νόμος), Τα άνω στοιχεία και μόνο είναι αναγκαία για τη στήριξη της αγωγής προς απόδοση του δανείου, Ο σκοπός χρησιμοποίησεως του δανείσματος και δη με εξουσία αναλώσεώς του από τον δανειζόμενο, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της έννοιας του δανείου, νοείται

όμως γενικά και αφηρημένα και όχι ως ο σκοπός για τον οποίο ο δανειζόμενος στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται να χρησιμοποιήσει το δάνεισμα. Ο τελευταίος αυτός σκοπός, όχι μόνο δεν είναι ουσιώδες στοιχείο του δανείου αλλά, κατά κανόνα, δεν έχει καμία νομική σημασία, (ΑΠ 1802/2007 δημ. Νόμος).

IV. Από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ προκύπτει ότι αξίωση αποζημιώσεως από αδικοπραξία έχει, κατά κανόνα, μόνον ο άμεσως ζημιωθείς, εκείνος δηλαδή που προσβλήθηκε άμεσα στα δικαιώματα στα εννόμως γενικώς και προστατευόμενα συμφέροντα του, τέτοιος δε επί αδικοπραξίας τρίτου, στρεφόμενης κατά εταιρίας με νομική προσωπικότητα, όπως είναι η ανώνυμη εταιρία, είναι τούτο το νόμιμο πρόσωπο της εταιρίας και όχι οποιοσδήποτε εταίρος αυτής, που αντανakλαστικά και μόνο ζημιώνεται από την αδικοπραξία σε βάρος της εταιρίας (ΕΦΑΘ 8343/2005 ΕλλΔνη 2006.571 ΕΦΑΘ 9223/2000 Ελν2002 ,14, ΕΦΑΘ 284/1992 ΕλλΔνη 1993.401, Γεωργιάδη-Σιαθόπουλο ΑΚ υπό το άρθρο 914 ΑΚ, αριθμ. 69 και 74).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων εκθέτει ότι δυνάμει του από 15-11-2010 ιδιωτικού συμφωνητικό, που καταρτίστηκε μεταξύ αφενός της ανωνύμου εταιρίας «.....ΑΕ», (Ανάδοχος), της οποίας Πρόεδρος και Διευ/νων Σύμβουλος είναι ο ίδιος και αφετέρου της δεύτερης εναγομένης, ανωνύμου εταιρίας «.....», (εργοδότριας), της οποίας Πρόεδρος και Διευν/σα Σύμβουλος τυγχάνει η πρώτη εναγόμενη, η ως άνω Ανάδοχος ανέλαβε την εκπόνηση τεχνοοικονομικής μελέτης για την ένταξη της δεύτερης εναγομένης εταιρίας στις ευεργετικές διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου ν. 3299/2004, για την ενίσχυση του επενδυτικού σχεδίου ανέγερσης ξενοδοχειακής μονάδας στη νήσο ..... Ότι, στη συνέχεια η πρώτη εναγομένη, επικαλέστηκε οικονομική αδυναμία για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων της εταιρίας που εκπροσωπούσε και για το λόγο αυτό καταρτίστηκε μεταξύ αυτής και του ενάγοντος το από 11-01-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, με το οποίο ο τελευταίος υποσχέθηκε να της καταβάλει το ποσό των 40.000 ευρώ. Το ποσό αυτό συμφωνήθηκε η πρώτη εναγομένη να αποδώσει εντός 10 ημερών από τη μη υλοποίηση του έργου, το οποίο έπρεπε να ολοκληρωθεί εντός δύο ετών από την έκδοση της απόφασης υπαγωγής στις διατάξεις του ως άνω αναπτυξιακού νόμου, που έγινε στις 29-12-2010, άλλως με την εκταμίευση της επιχορήγησης ή με τη λήψη τραπεζικού δανείου. Ότι παρότι ο ενάγων κατέβαλλε στην πρώτη εναγομένη το ποσό των 40.000 ευρώ την επομένη της κατάρτισης του ως άνω ιδιωτικού συμφωνητικού, (12-01- 2011), η τελευταία δεν υλοποίησε το επενδυτικό της

σχέδιο, εντός της οριζόμενης από το νόμο προθεσμίας και επομένως οφείλει να του αποδώσει το ανωτέρω χρηματικό ποσό, το οποίο αρνείται να του καταβάλει παρά την εξώδικη όχληση του, που της κοινοποιήθηκε στις 29-05-2013. Περαιτέρω, ο ενάγων εκθέτει ότι εξαιτίας της οικονομικής αφερεγγυότητας και αβελτηρίας των εναγομένων, δεν προχώρησε η μεταξύ τους επαγγελματική συνεργασία, από την οποία υπέστη οικονομική ζημία, καθώς του στέρησαν την οικονομική δυνατότητα να προχωρήσει και ολοκληρώσει ως Πρόεδρος της Αναδόχου εταιρίας την επενδυτική του πρόταση, περιορίζοντας έτσι την επαγγελματική και επιχειρηματική του δραστηριότητα, με αποτέλεσμα με την ως άνω άδικη και παράνομη πράξη τους να προσβληθεί η προσωπικότητά του. Με βάση αυτό το ιστορικό ο ενάγων ζητεί, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος του από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, με δήλωση του πληρεξουσίου του δικηγόρου που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και περιέχεται στις ένδικες προτάσεις του (άρθρο 223 ΚΠολΔ) να αναγνωριστεί ότι οι εναγόμενες οφείλουν να του καταβάλουν εις ολόκληρο: α) το ποσό των 40.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της 29-12-2012, άλλως από την επομένη της κοινοποίησης της εξώδικης οχλήσεως, άλλως από την επομένη επίδοσης της αγωγής και β) το ποσό των 20.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη στην πίστη, υπόληψη και μέλλον του, από τη σε βάρος του ως άνω παράνομη και άδικη συμπεριφορά, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Επίσης ζητά να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθούν οι εναγόμενες στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 7-10, 14 παρ. 2, 22 και 33 ΚΠολΔ) για την εκδίκασή της κατά την τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, με το εν λόγω από 11-01-2011 συμφωνητικό, σύμφωνα με την προαναφερόμενη υπό στοιχεία (I) νομική σκέψη δεν καταρτίστηκε αφηρημένη σύμβαση αναγνώρισης χρέους, όπως ο ενάγων επιχειρεί να θεμελιώσει τη νομική βάση της αγωγής του. Και τούτο διότι, η σύμβαση αφηρημένης υπόσχεσης χρέους, προϋποθέτει υφιστάμενο χρέος, κατά το χρόνο κατάρτισης της σχετικής σύμβασης, προϋπόθεση που δε συνέτρεχε εν προκειμένω, καθόσον σύμφωνα με τα ιστορούμενα στην αγωγή, η σύμβαση δανείου, που αποτελεί την αιτία του χρέους, καταρτίστηκε, σύμφωνα με την υπό στοιχεία II νομική σκέψη, με τη μεταβίβαση της κυριότητας των χρημάτων, που κατά τους ισχυρισμούς του ενάγοντα έγινε στις 12-01-2011, ήτοι την επομένη της κατάρτισης της

επίμαχης σύμβασης, η οποία συνιστά, κατά τα αναφερόμενα ομοίως στην ως άνω μείζονα σκέψη, υποσχετική σύμβαση δανείου, με την οποία ο ενάγων υποσχέθηκε να μεταβιβάσει την κυριότητα του συμφωνηθέντος χρηματικού ποσού, η δε πρώτη εναγόμενη να αποδώσει το δάνεισμα.

Ενόψει των ως άνω στοιχείων η υπό κρίση αγωγή, όσον αφορά το κονδύλιο των 40.000 ευρώ, το οποίο ζητείται από την πρώτη εναγόμενη, κατ' εκτίμηση του δικογράφου στηρίζεται στην έννομη σχέση της δανειακής σύμβασης, είναι επαρκώς ορισμένη και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της πρώτης εναγομένης είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 340, 345, 346, 361, 806 επ ΑΚ, 176, 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ. Ωστόσο, η αγωγή κατά το ανωτέρω σκέλος της είναι απαράδεκτη ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης ως προς τη δεύτερη εναγόμενη, διότι ως προς αυτήν δεν αναφέρεται κανένα πραγματικό περιστατικό στο οποίο ο ενάγων να στηρίζει το ένδικο δικαίωμά του, παρά μόνο ότι το δάνεισμα δόθηκε για την κάλυψη λειτουργικών εξόδων της 2^{ης} εναγόμενης, εκ του γεγονότος δε αυτού και μόνο δεν συνάγεται ότι η τελευταία ανέλαβε την εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης απορρέουσας από την εν λόγω σύμβαση δανείου. Ακολούθως, η αγωγή κατά το μέρος της που αφορά στο αίτημα περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, η θεμελίωση του οποίου εκτιμάται ότι επιχειρείται στις διατάξεις περί αδικοπραξιών (57 ΑΚ, 914, 920, 932 ΑΚ), είναι απαράδεκτη ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος και ως εκ τούτου απορριπτέα, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο IV μείζονα πρόταση, αφού οι φερόμενες ως τελεσθείσες από τις εναγόμενες παράνομες πράξεις στρέφονται προεχόντως κα των συμφερόντων της εταιρίας που εκπροσωπεί ο ενάγων, που είναι η αμέσως ζημιωθείσα, άρα και φορέας της απαίτησης προς αποζημίωση, ενώ ο ενάγων, ως αντανακλαστικά ή έμμεσα ζημιωθείς, λόγω της συμμετοχής του στην εταιρία, δεν έχει αξίωση αποζημίωσης κατά των εναγομένων. Επίσης και προς την επικουρικώς σωρευόμενη βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού (904 ΑΚ) η αγωγή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, γιατί αυτή, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται και η (κύρια) αξίωση του ενάγοντος από τη σύμβαση, δεδομένου ότι, εφόσον, κατά τα εκτιθέμενα, υπάρχει σύμβαση, με βάση την οποία η ενάγουσα ασκεί τις αξιώσεις της, δεν μπορεί αυτή να προσφύγει, έστω και επικουρικά, στη βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού (ΑΠ 493/2010 ΧρΙΔ 2011.338, ΑΠ 1468/2010 ΕφΑΔ 2011.100). Τέλος, και το παρεπόμενο αίτημα της αγωγής να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή είναι μετά τον περιορισμό του αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό, απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι οι

αναγνωριστικές αγωγές στερούνται εκτελεστότητας. Συνεπώς, η ένδικη αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως προς τη δεύτερη των εναγομένων, για τους προαναφερθέντες λόγους. Ως προς δε την πρώτη εναγόμενη, η αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων, ... και ....., που εξετάστηκαν με την επιμέλεια των διαδικών στο ακροατήριο και οι καταθέσεις των οποίων περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης και απ' όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει του από 15-11-2010 ιδιωτικού συμφωνητικού, που καταρτίστηκε μεταξύ της ανωνύμου εταιρίας «..... ΑΕ», (Ανάδοχος), της οποίας Πρόεδρος και Διευ/νων Σύμβουλος είναι ο ενάγων και της ανωνύμου εταιρίας «.....», (εργοδότης), της οποίας Πρόεδρος και Διευ/σα Σύμβουλος τυγχάνει η πρώτη εναγόμενη, η Ανάδοχος ανέλαβε την εκπόνηση τεχνοοικονομικής μελέτης για την υπαγωγή επενδυτικού προγράμματος της «Εργοδότης» ανωνύμου εταιρίας στις ευεργετικές διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου ν. 3299/2004, για την ενίσχυση του επενδυτικού σχεδίου ανέγερσης ξενοδοχειακής μονάδας στη νήσο ....., με το κίνητρο της επιχορήγησης, καθώς και την κατάθεση του πλήρους φακέλου στις αρμόδιες υπηρεσίες. Μετά την υποβολή της οικονομοτεχνικής μελέτης και του φακέλου εκδόθηκε η με αριθμό ..... απόφαση του Υφυπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας υπαγωγής της εταιρίας «.....» στις διατάξεις του ως άνω αναπτυξιακού νόμου, για την ενίσχυση επενδυτικού σχεδίου της, με το κίνητρο της επιχορήγησης, που αναφέρεται στην ίδρυση ξενοδοχειακής μονάδας κατηγορίας 5*, στη νήσο ....., συνολικής ενισχυόμενης δαπάνης 7.600.211,00) ευρώ και με ποσοστό επιχορήγησης 38%, δηλαδή ποσό 2.888.080,18 ευρώ. Η ως άνω εγκριτική απόφαση, αναρτήθηκε στο διαδίκτυο στις 5-09-2011 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Β ...../..... Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι στις 11-01-2011 καταρτίστηκε μεταξύ του ενάγοντος και της πρώτης εναγομένης, ιδιωτικό συμφωνητικό στο οποίο αναφέρεται ότι: «ο κ. .... αναλαμβάνει την κάλυψη εξόδων λειτουργίας της εταιρείας ..... ύψους 40.000 ευρώ. Το παραπάνω ποσό θα καταβληθεί στις 12-01-2011. Σε περίπτωση που η κα ..... δεν προβεί στην υλοποίηση έργου που αφορά στην ίδρυση ξενοδοχειακής μονάδας 5*

στη Νήσο ..... , μέσω της εταιρίας ..... τότε θα καταβάλλει εντός 10 εργασιμών ημερών το παραπάνω ποσό των 40.000 ευρώ στον κ. .... Διαφορετικά θα καταβληθεί το ποσό στον κ. .... όταν πραγματοποιηθεί σύμβαση εκχώρησης επιχορήγησης με χρηματοπιστωτικό ίδρυμα (Τράπεζα) ή θα προβεί σε μακροπρόθεσμο τραπεζικό δανεισμό η εταιρία ..... για την υλοποίηση επενδυτικού σχεδίου στα πλαίσια του αναπτυξιακού νόμου 3299/2004. Το παρόν αφού αναγνώσθηκε και επιβεβαιώθηκε από τους συμβαλλόμενους υπογράφηκε και μονογράφηκε Ο ΑΝΑΔΟΧΟΣ Ο ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ». Από το εν λόγω από 11-01- 2011 συμφωνητικό προκύπτει ότι μεταξύ του ενάγοντος και της πρώτης εναγομένης, καταρτίστηκε υποσχετική σύμβαση δανείου (809 ΑΚ), στο οποίο οι ανωτέρω συμβλήθηκαν ατομικά και όχι με την ιδιότητα των νομίμων εκπροσώπων των εταιριών που εκπροσωπούσαν, αφού επί του ως άνω συμφωνητικού δεν δηλώνουν ότι ενεργούν με την ιδιότητα του Προέδρου και του Διευ/ντος Συμβούλου, ούτε έχουν θέσει τις εταιρικές τους υπογραφές κάτωθι των εταιρικών σφραγίδων (βλ. ενδεικτικά το ΦΕΚ ΑΕ-ΕΠΕ 7067/22- 07-2011 όπου σύμφωνα με το καταχωρηθέν πρακτικό του ΔΣ της εταιρίας ..... , το ΔΣ χορηγεί δικαίωμα υπογραφής στην Πρόεδρο και Διευθ/σα Σύμβουλο και της παρέχεται το δικαίωμα, όπως με την εταιρική υπογραφή, που αποτελείται από τη σφραγίδα της εταιρίας να ενεργεί τις αναφερόμενες πράξεις). Πλην όμως από τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας δεν προέκυψε ότι ο ενάγων στις 12-01-2011 μεταβίβασε πράγματι κατά κυριότητα στην πρώτη εναγομένη το χρηματικό ποσό των 40.000 ευρώ, γεγονός το οποίο αρνείται κατηγορηματικά η πρώτη εναγομένη. Ειδικότερα, ο ενάγων δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος απόδειξης του εν λόγω ισχυρισμού του, καθώς ουδεμία έγγραφη απόδειξη καταβολής ή τραπεζικής διακίνησης του ως άνω ποσού προς καταβολή στην πρώτη εναγομένη προσκόμισε, ούτε κάποιος από τους μάρτυρες που κατέθεσαν στο ακροατήριο επιβεβαίωσε ότι η μεταβίβαση του ως άνω χρηματικού ποσού έγινε παρουσία του. Ούτε, άλλωστε η καταβολή του δανείου από τον ενάγοντα μπορεί να συναχθεί συμπερασματικά από το γεγονός ότι η πρώτη εναγομένη κατέβαλε εντός του έτους 2011 διάφορα χρηματικά ποσά σε τρίτους, όπως μηχανικούς, αρχιτέκτονες κλπ ως αμοιβή για τις παρασχεθείσες στην εταιρία, που εκπροσωπούσε, υπηρεσίες. Ειδικότερα, από την επισκόπηση των έγγραφων αποδείξεων που προσκομίζει η πρώτη εναγομένη προκύπτει ότι οι καταβολές που πραγματοποίησε προς τρίτους εντός του έτους 2011 ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 15.859,11 ευρώ, το οποίο υπολείπεται σαφώς του ποσού των 40.000 ευρώ, που ισχυρίζεται ο εναγόμενος ότι της δάνεισε, ο δε

μάρτυρας της εναγομένης κατάθεσε ότι το ποσό αυτό των 15.859,11 ευρώ, από τις προσωπικές αποταμιεύσεις της. Η κατάθεση αυτή δεν αναιρείται από την αναφορά της εναγομένης στις προτάσεις της, ότι εντός του 2010 είχε επενδύσει όλα τα διαθέσιμα χρήματά της, όπως αβάσιμα υποστηρίζει ο ενάγων, καθώς η παραπάνω αναφορά γίνεται σε συνάρτηση με την ανησυχία της εναγομένης για τη χρηματοδότηση του επενδυτικού της σχεδίου, κόστους κατά προαναφερόμενα 7.000.000 ευρώ περίπου, μετά την ανακοίνωση για ένταξη της Ελλάδος στο μηχανισμό οικονομικής στήριξης από το ΔΝΤ και όχι σε σχέση με την κάλυψη των τρεχουσών οικονομικών της εκκρεμοτήτων.

Εφόσον λοιπόν, δεν αποδείχθηκε η σύναψη δανειακής σύμβασης μεταξύ του ενάγοντος και της πρώτης εναγόμενης, πρέπει η αγωγή κατά το σκέλος αυτό να απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσία. Συνακολούθα πάντων των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αγωγή να απορριφθεί στο σύνολό της και να καταδικασθεί ο ενάγων, λόγω της ήττας του, στα δικαστικά έξοδα των εναγομένων (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα των εναγομένων, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων διακοσίων ευρώ (1.200 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριο του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις .....Σεπτεμβρίου 2017

Η ΔΙΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ